3561

7958

TRZECIE

SPRAWOZDANIE DYREKCYI

SZKOŁY

PRZEMYSŁOWEJ UZUPEŁNIAJĄCEJ

W PODGÓRZU

za rok szkolny 1894.

ARCHIWUM M. KRAKOWA

W PODGÓRZU.
NAKŁADEM FUNDUSZU SZKOŁY PRZEMYSŁOWEJ.
Z drukarni A. Koziańskiego.
1894.

I. Kronika szkoły przemysłowej

uzupełniającej w Podgórzu.

Założona w r. 1891 przemysłowa szkoła uzupełniająca, skończyła w dniu 20 maja 1894 r. trzeci rok istnienia.

Wpisy rozpoczęły się dnia 10 września 1893 r. Do kursu przygotowawczego i do dwóch klas przem. szkoły uzupeł. zapisało się w ogóle 121 uczniów, t. j. więcej o 5 niż w roku zeszłym.

Uczęszczanie do szkoły nie było regularne, tak, że Wydział szkolny był zmuszony pracodawców upominać.

Zachowanie się uczniów w szkole było odpowiednie, poza szkołą naganne.

Uczniowie przystępowali do spowiedzi wielkanocnej i komunii św.

Do pokrycia wydatków na utrzymanie szkoły prócz stałej subwencyi miasta Podgórza, przyczyniał się Wydział krajowy kwotą 365 zła; Rząd również kwotą 365 zła. oraz Wydział powiatowy subw. 50 zła.

Pismem z dnia 7 lipca 1893 l. 28970 udzielił Wys. Wydział krajowy absolutoryum dyrekcyi z rachunków za rok 1892.

Szkoła przemysłowa uzupeł. wzięła udział w tym w powszechnej wystawie krajowej we Lwowie, przedkładając rysunki i wypracowania piśmienne.

Rok szkolny zakończono publicznym popisem dnia 20 maja, według następującego programu:

1. Modlitwa,
2. Przemówienie przewodniczącego,

3. Popis:
   a) z religii rzym.-kat.,
   b) „ izraelickiej,
   c) z rysunków,
   d) z rachunków i buchalteryi,
   e) ze stylistyki,
   f) z języka polskiego,
4. Przemówienie dyrektora szkoły,
5. Odczytanie klasyfikacyi,
6. Rozdanie nagród,
7. Modlitwa,
8. Przegląd prac uczniów.

Popisowi przewodniczył Delegat Komisyi krajowej dla spraw przemysłowych.

Przy popisie byli obecni członkowie Wydziału szkolnego, reprezentanci władz miejscowych, przełożony cechu rzemieślniczego, wielu przemysłowców i rzemieślników.

Po odbytym popisie rozdano najgodniejszym nagrody w książeczkach wkładkowych. Najwyższą nagrodę 6 zła. otrzymał 1, zaś sześciu po 5 zła., 4 zła. i 3 zła.

II. Wydział szkolny.

Do Wydziału szkolnego, który sprawuje nadzór miejscowy i zarząd ekonomiczny szkoły, należeli w roku szkolnym 1893/4:

Przewodniczący:

1. **Roman Klein,** burmistrz miasta Podgórza.

Zastępca przewodniczącego:

2. **Emil Serkowski,** c. k. inżynier starszy, delegat Rady miejskiej.
3. **Dr. Aronsohn,** delegat Rady miejskiej.
4. **Gustaw Baruch,** delegat Wydziału krajowego.
5. **Wojciech Bednarski,** dyrektor 5-cio klasowej szkoły męskiej i przemysłowej szkoły uzupełniającej, — skarbnik.

Mandat delegatów kończy się we wrześniu 1894 r.

III. Grono nauczycielskie.

Dyrektor: **Wojciech Bednarski,** dyrektor szkoły męskiej.

Nauczyciele: **Ks. Władysław Gliwa,** nauczyciel religii przy 5-cio kl. szkole męskiej w Podgórzu, uczył religii na kursie przygotowawczym i w szkole przemysłowej uzupełn. 2 godz. tygodniowo.

— **Salomon Spitzer,** nauczyciel starszy przy XVI. szkole w Krakowie, uczył religii mojż. 1 godz. tygodniowo.

— **Ferdynand Jasieński,** nauczyciel starszy 5-cio kl. szkoły, uczył czytania i stylistyki w szkole przem. 6 godz. tygodniowo.

— **Antoni Domański,** nauczyciel starszy 5-cio klas. szkoły, uczył języka polskiego na kursie przygotowawczym 2 godz. tygodniowo.

— **Józef Stępień,** nauczyciel starszy przy 5-cio kl. szkole, uczył rachunków i buchalteryi w kl. II. 2 godz. tygodniowo.

— **Feliks Taroni,** nauczyciel młodszy 5-cio klas. szkoły, uczył rysunków w klasie I i II 7 godz. tygodniowo.

— **Kazimierz Janusz,** nauczyciel młodszy 5-cio klas. szkoły, udzielał języka niemieckiego na kursie przygotowawczym 1 godz. tygodn. i rachunków w klasie I. 2 godz. tygodn.

— **Stanisław Bierczyński,** nauczyciel młodszy 5-cio klas. szkoły, uczył na kursie przygotow. rysunków w 2 godz. tyg. i rachunków 2 godz. tyg.

IV. Wykaz szczegółowy udzielanych przedmiotów.

I. Kurs przygotowawczy.

Gospodarz klasy: *Stanisław Bierczyński.*

Religia rzym. kat. 1. godzina tygodniowo.

Przepytywanie pacierza — rozbiór składu apostolskiego i dziesięciu przykazań bożych — Pouczenie o 6.

prawdach wiary — 7 Sakramentach świętych, 7 grzechach głównych i 5-ciu przykazaniach kościelnych w ogólności — Przygotowanie do spowiedzi świętej.

(*Ks. Wład. Gliwa.*)

Nauka religii mojż. odbywała się z uczniami wszystkich oddziałów wspólnie 1 godzinę tygodniowo a wzięto następujący materyał:

1) Historyę biblijną od stworzenia świata aż do ustanowienia instytucyi Sędziów w Palestynie.

2) Najważniejsze zasady wiary i moralności.

3) Objaśnienie znaczenia i obrządków świąt uroczystych, uroczystości pamiątkowych i postów.

4) Treściwe objaśnienie 10. przykazań bożych.

(*S. Spitzer.*)

Rysunki: 2 godziny tygodniowo.

Stosownie do polecenia używano wzorów prof. Rottera a nauka tokiem wskazanym wzorami i podręcznikiem opierała się wyłącznie na rysunku ornamentowym prostolinijnym z wolnej ręki. Uczniowie rysowali tylko z wzorów z tablicy. Nauka rysunków postępowała tokiem więcej elementarnym, bo uczniowie tej klasy przedtem jeszcze nie rysowali. Skończono na wzorze 46 l. b. z możliwemi kombinacyami. Przeciętnie wykończył każdy z uczniów 45 wzorów.

(*Stanisław Bierczyński.*)

Rachunki: 2 godziny tygodniowo.

Zaczęto od wstępnych wiadomości, następnie przerabiano cztery główne działania liczbami całemi wielorakiemi tak pamięciowo jak i piśmniennie. Działania ułamkami dziesiętnemi i zwyczajnemi wzięto o tyle, o ile nasuwały się przy rozwiązywaniu zagadnień praktycznych wchodzących w zakres przemysłu, rękodzieł lub handlu. Obznajmiono gruntownie z nowemi miarami i wagami, oraz będącą w obiegu nową monetę. Ponieważ na tym kursie nauki są uczniowie, którzy przybywają najwyżej z wiadomościami z klasy I-szej lub II-giej szkoły ludowej, przeto nauka udzielaną była elementarnie, tylko w szybszym tempie.

(*Stanisław Bierczyńzki.*)

Język polski: 2 godziny tygodniowo.

Czytano ustępy w książce zawarte, przedewszystkiem ustępy treści historycznej, w chronogicznym porządku, na-

stępnie przyrodniczej, a wreszcie powieściowej i życiorysy znakomitych i zasłużonych mężów.

Czytanie trudniejszych ustępów poprzedzało opowiadanie treści przez nauczyciela.

Przy czytaniu ustępów objaśniano wyrazy, zwroty i całe myśli trudniejsze do zrozumienia.

Często uzupełniano treść ustępu opowiadaniem szczegółów, które do zaokrąglenia całości i toku myśli były niezbędne. Przy czytaniu ustępów i opowiadaniu zwracano uwagę na czyste i wyraźne wymawianie wyrazów.

Czytanie dla wprawy odbywało się często z tego powodu, iż większa część uczniów w sztuce czytania nie miała jakiej takiej biegłości, czemu dziwić się nie można, jeżeli się zważy, że kurs ten składa się z uczniów, którzy co najwyżej ukończyli klasę 2. szkoły ludowej, a po dłuższej przerwie w nauce i z wiadomości w szkole codziennej nabytej nie wiele zachowali.

Na ćwiczenia piśmienne zadawano słabszym uczniom przepisywanie z książki krótkich ustępów prozaicznych i poetycznych, zdolniejsi pisali dyktaty ustępów łatwiejszych z książki.

Omawianie błędów ortograficznych odbywało się przy przeglądaniu i poprawianiu ćwiczeń.

(*A. Domański.*)

Język niemiecki: 1 godzina tygodniowo.

Na podstawie czytanki niemieckiej uczono uczniów pisania, czytania, druku i pisma niemieckiego, oraz wielu zwrotów mowy z codziennego życia.

(*Kazimierz Janusz.*)

Klasa I. Szkoły przem. uzupełn.

Gospodars klasy: *Taroni Felix.*

Religia: ½ godziny tygodniowo.

Powtarzanie pacierza i objaśnianie. — Wykład o sześciu prawdach wiary — 7 św. Sakramentach — 7 grzechach głównych i pięciu przykazaniach kościelnych w szczególności — O celu każdego człowieka i obowiązkach chrześcianina — Przygotowanie do spowiedzi świętej.

(*Ks. Wład. Gliwa.*)

Rysunki: 3 godziny tygodniowo.

a) Ornament geometryczny prostolinijny w kwadracie, trójkącie, sześcioboków i pięcioboku przeprowadzono metodycznie, dając pojęcie o symetryi jedno i więcej osiowej, kładziono nacisk na kolejne następstwo linij konstrukcyjnych; następnie budzono w uczniach zmysł obserwacyjny w rozróżnianiu form rozmaitych danego ornamentu, pobudzając ich do ustnego określenia tych form i ich wzajemnego umieszczenia. Zestawiono kilka płyt dalszego motywu i zwrócono uwagę na formy nowe, które z tego zestawienia powstały lub też pouczono ich jak można otrzymać z tej samej siatki różne motywy i formy. Pouczono następnie jak formy te zapomocą cieniowania nabierają charakteru i wyrazistości.

Ubocznie odnawiano w ciągu tej nauki elementarne pojęcia o geometryi nabyte w kursie przygotowawczym, a więc pojęcia prostej, jej położenie na płaszczyźnie, pojęcie kąta prostego, ostrego i rozwartego; dalej elementarne pojęcia dotyczące kwadratu, prostokątu, rombu, romboidu, trójkąta w ogóle i trójkątów: równobocznego, równoramiennego i prostokątnego w szczególności a w końcu pojęcia dotyczące koła. —

b) Ornament geometryczny krzywolinijny. Ograniczono na ornament kołowy. Podano sposób rysowania koła, półkola i ćwierć koła z wolnej ręki, zresztą otrzymanie różnych form, ich zestawienie lub wytwarzanie różnych form z tej samej siatki przeprowadzono zupełnie tak, jak wyżej przy ornamencie geometrycznym prostolinijnym nadmieniono.

(*Feliks Taroni.*)

II. Półrocze.

Przerobiono kilka motywów rysunku wolnoręcznego o symetryi jednoosiowej o kwadracie i ostrokącie następnie rozety i w końcu rozpoczęto studyowanie stylizowanego liścia akantusowego.

Geometrya i rysunki wolnoręczne.

Po dokładnem pouczeniu i pokazaniu sposobu używania przyrządów do nauki tej potrzebnych, przystąpiono

do najważniejszych wykreśleń geometrycznych. Wykonano więc 17 takich wykreśleń mianowicie: Prostopadła do poziomej w jej środku na jej punkcie końcowym. Dzielenie linii i kątów. Dalej wykonanie konstrukcyi, dzielenia linii na pewną ilość części. W końcu kilka konstrukcyi elipsy linii spiralnej i t. p. Ponieważ przy nauce rzutów koniecznem jest poznanie sposobu mierzenia odpowiedniego naturalnej wielkości modelu w naturze; pouczono więc teraz uczniów o różnych rodzajach skal (Massstab) a wreszcie podano sposób i zastosowanie mierzenia taką skalą na odpowiedniej figurze.

Co do nauki o rzutach to wykonano kilkanaście zdjęć w różnych położeniach modeli I. seryi.

Przy wykonaniu tych rysunków pouczono uczniów o rodzajach położenia, o znaczeniu skali podziałkowej, o kołach. Co do technicznej strony, to rysunki wykonywano nasamprzód ołówkiem następnie wyciągano granice modeli tuszem a kąty i linie pomocnicze jak n. p. osie karminem.

(*Feliks Taroni.*)

Rachunki: 2 godziny tygodniowo.

Cztery działania liczbami całemi, ułamkami dziesiętnemi i zwyczajnemi na przykładach. Rachunek wnioskowania, — rozwiązywanie zagadnień z życia przemysłowego. Reguła trzech, spółki. Z geometryi, obliczanie powierzchni kwadratu, prostokąta, trójkąta, trapezu. Na podstawie książki rachunkowej dla szkół przemysłowych (Soleskiego).

(*Kazimierz Janusz.*)

Stylistyka przemysłowa: 1 godz. tyg.

Na 25 ćwiczeniach wykonano 8 rodzajów pism z szczególną uwagą na te zawody przemysłowe, które w szkole są zastąpione.

a) Z korespondencyi napisano listów 6, a mianowicie: 1 list z zawiadomieniem przy odsyłaniu wykonanej roboty, 1 list z prośbą wyrównania rachunku, 1 list z przypomnieniem przesłanego rachunku, 1 list z powtórnem przypomnieniem w wyrazach dosadniejszych, 1 list z zagrożeniem odbiorcy skargą sądową z powodu nieuiszczenia należytości i 1 list z zamówieniem w magazynie materyałów, potrzebnych szewcowi.

b) Napisano 2 ogłoszenia, których treścią było otwarcie pracowni i zmiana lokalu, okólników 2, z których 1, zawiadamiający o wystąpieniu z interesu wspólnika, a drugi o otwarciu pracowni, a nadto kilka drobnych ogłoszeń inseratowych różnej treści.

c) Z deklaracyi napisaao 2 oferty — 1 majstra na roboty stolarskie przy budującej się szkole miejskiej, a drugą ofertę majstra na roboty blacharskie pokrycia dachu przebudowanego ratusza.

d) Z dokumentów — ćwiczono w pisaniu rachunków i załatwiono 1 rachunek, wystawiony przez pracownię ślusarską, 1 rachunek szewca, 1 krawca i 1 rachunek z pracowni stolarskiej.

Napisano 2 kwity — 1 wystawiony przez stolarza radzie szkol. miejsc. na kwotę należną mu za dostawione sprzęty szkolne, odpowiednio do rachunku poprzednio przedłożonego, jakoteż kwit wystawiony przez blacharza do kasy miejskiej. Świadectw napisono 2, wydanych czeladnikom, a w końcu kilka recepisów, rozmaitej treści.

Przed napisaniem i w czasie ćwiczeń w pisaniu każdego z powyżej wymienionych rodzajów pism stylistycznych pouczano młodzież o sposobie i formalnościach w załatwieniu, a po napisaniu wyjaśniono cel tychże pism i ważność, po większej części jako dokumentów.

W wykładzie praktycznym zaznajomiono uczniów z formami pisania listów, tytułowaniem, adresowaniem, tudzież pouczono ich o najważniejszych przepisach, dotyczących opłaty pocztowej, jakoteż o listach poleconych i za recepisem zwrotnym nadawanych, a w końcu na drukach pocztowych (formularzach) pouczono o sposobie wypełniania tychże przez nadawcę przy przesyłkach pieniężnych przekazem lub w kopercie, a wreszcie przy przesyłkach wartościowych i za pobraniem.

(Jasieński.)

Czytanie (lektura): 2 godz. tygod.

Przeczytano z „Drugiej książki polskiej dla szkół przemysłowych“ 12 ustępów historycznych, 8 ustępów z geografii, 10 ustępów z historyi wynalazków i życiorysy znakomitych mężów na tem polu, 10 ustępów treści moralnej, 9 ustępów, traktujących o materyałach surowych, potrzebnych rękodzielnikom.

Tak pojedyncze, nasuwające się przy czytaniu wyrazy obce, nieznane, jakoteż zwroty wyrażeń i całe ustępy były uczniom wyjaśniane, treść zebraną odpytywano.

(*Jasieński*)

Klasa II.

Gospodarz klasy: *Fer. Jasieński.*

Religia: $^1/_2$ godziny tygodniowo.

Powtarzanie materyi z pierwszego kursu w całości — o obowiązkach każdego względem swych majstrów — Wykład o błędnych zasadach dzisiejszych robotników oparty na przykładach — Skąd wzięły początek te fałszywe doktryny, do czego doprowadziły, a w końcu jak wielkie spustoszenie poczyniły wśród tej grupy, obdzierając ich z wiary świętej i miłości bliźniego. — Przygotowanie do spowiedzi świętej. (*Ks. Gliwa.*)

Rysunek zawodowy.

a) Murarski: wiązanie cegieł i kamieni, sklepienia: czeskie gotyckie i t. p. Sklepienia okien, stropy, wymiany belek, weksle, członki i t. p. cokoły, gzemsy główne i gzemsy podpierające.

b) Ślusarski: okucie drzwi i okien, rygle zawiasy i t. p. Szomatyczne przedstawienie śruby, zapoznanie z tablicą Whitwortha.

c) Kowalski: widok i przekroje różnych konstrukcyi łopat, kilofów, młotów kowalskich, ankrów, klamer, wreszcie kowadła i kuźni kowalskiej.

d) Krawiecki: sposób brania miary, linie pomocnicze i kroje spodni, surduta, kamizelki, angleza i t. p.

e) Szewski: sposoby brania miary, podeszwy męskie, damskie i dziecięce, obcasy męskie, damskie i dziecięce.

f) Tokarski: ograniczono na kopiowaniu w większym formacie detailów różnych sprzętów stylowych dawnych lub nowych.

Uwaga. Każdy uczeń przed otrzymaniem wzoru do wykonania pouczony był o wszelkich możebnych sprawach które przy tym lub owym wzorze do pouczenia się nasuwały. Następnie omawiano materyał i sposób już naturalnego wykonania tego co rysunek przedstawiał.

(*Feliks Taroni.*)

Stylistyka przemysłowa: 2 godz. tygod.

W klasie drugiej wykonano 16 ćwiczeń z 2 rodzajów pism, rozpadających się na dokumenta i podania do władz, o ile ich sporządzenie może nadarzyć się rękodzielnikowi.

a) Z dokumentów napisano: 1) skrypt dłużny, 2) poręczenie, 3) cessyę, 4) pełnomocnictwo, 5) rewers; kontraktów 3, a mianowicie: kontrakt najmu mieszkania, nauki w terminie i kontrakt służby.

b) Z podań napisano: 1) prośbę do c. k. starostwa powiat. o wydanie karty przemysłowej, 2) prośbę, stylizowaną do rady miejskiej o przyjęcie do związku gminy, 3) podanie do c. k. Starostwa o rozłożenie zaległości podatkowej na raty, 4) podanie do c. k. starostwa z zawiadomieniem o wydzierżawienie własnej pracowni, 5) podanie z zawiadomieniem o przeniesieniu warsztatu do innego miasta, 6) podanie wdowy zawiadamiającej c. k. starostwo o prowadzeniu nadal warsztatu przez nią po śmierci męża, zgłaszając równocześnie nazwisko uzdolnionego kierownika warsztatu, 7) podanie do c. k. starostwa o obniżenie podatku zarobkowego, a w końcu 8) skargę rękodzielnika do c. k. sądu wniesioną o przeprowadzenie rozprawy i wydanie wyroku w sprawie nieodpłacenia należytości dłużnej przez odbiorcę.

(*Jasieński.*)

Czytanie (lektura): 1 godz. tygod.

Przeczytano z „Drugiej książki polskiej dla szkół przemysłowych“ ogółem ustępów 35, a mianowicie: z historyi i geografii 6, z ekonomii społecznej ustępów 14, z urządzeń politycznych i administracyi państwowej ustępów 7, z pola industryi krajowej i zagranicznej ustępów 8.

Nadto czytano ustawę przemysłową, tłomacząc i objaśniając szczegółowo owe paragrafy, które dotyczą rękodzielników.

(*Jasieński.*)

Rachunki i buchalterja: 2 godz. tygod.

Proporcye, reguła trzech pojedyńcza i złożona, praktyka włoska, rachunek procentu w ogóle i terminu zastosowany do zagadnień z życia przemysłowców, tara i nadwaga. faktorne (courtage), najważniejsze pojęcia o wekslach, obliczanie weksli sprzedanych przed terminem (eskont).

W końcu główne wiadomości o losach i papierach tak państwowych jak towarzystw prywatnych. Rachunki zawodowe, księga pomocnicza, kasowa i główna w końcu zamknięcie rachunkowe roczne. (*J. Stępień.*)

V. Klasyfikacya uczniów.

A) Kursu przygotowawczego:

Z pomiędzy 47 uczniów zapisanych otrzymali:

a) Stopień pierwszy z nagrodą:

1. Noworyta Franciszek,
2. Stanczykiewicz Stanisław.

b) Stopień pierwszy z pochwałą:

Baran Stanisław,
Canker Hirsch,
Paszkot Stanisław,
Storch Mojżesz.

c) Stopień pierwszy

1. Birner Samuel
2. Frei Herman
3. Golderber Herman
4. Hodacki Władysław
5. Kaleta Jakób
6. Kalfus Salomon
7. Kłyś Jan
8. Kornreich Efraim
9. Kowalski Wincenty
10. Laufer Lejer
11. Machaj Michał
12. Mazur Jan
13. Mieczyński Jan
14. Pasler Joachim
15. Sadowiński Władysław
16. Sledzieski Karol
17. Weinstein Jakób.

Przesiedliło się 4, nieklasyfikowanych z powodu nieregularnego uczęszczania 7, reszta nie otrzymała postępu.

B. I. klasy.

Z pomiędzy 47. uczniów otrzymali:

a) Stopień pierwszy z nagrodą:

1. Knapik Wincenty
2. Prokop Stanisław

b) Stopień pierwszy z pochwałą:

3. Gronuś Jan
4. Nikiel Stanisław
5. Sznurczak Franciszek

c) Stopień pierwszy;

6. Biela Stanisław
7. Janik Marceli
8. Knapik Jan
9. Król Józef
10. Lenda Adam
11. Lipowski Piotr
12. Moskal Stanisław
13. Metnik Stanisław
14. Nocoń Stanisław
15. Pająk Józef
16. Stasiak Gustaw
17. Sroka Jan
18. Szczurek Józef
19. Sowa Wojciech
20. Wójcik Franciszek
21. Liebermann Maurycy
22. Sługocki Antoni
23. Kotulecki Ludwik
24. Jendryszek Wojciech
25. Krecza Józef

Stopień drugi otrzymało uczniów 13 stu
Nieklasyfikowano 9 ciu

Razem uczniów 47 u

C. II klasy kursu przemysłowego.

Z pomiędzy 27 uczniów zapisanych otrzymali

a) Stopień pierwszy z nagrodą:

1. Czernachowski Józef
2. Roch Józef
3. Sosenko Jan

b) Stopień pierwszy z pochwałą:

4. Twardosz Leon
5. Karelus Władysław
6. Cieślak Piotr
7. Mleziwa Franciszek

c) Stopień pierwszy:

8. Bar Wilhelm
9. Abeles Akiwa
10. Dunaj Jakób
11. Grotyński Jan
11. Grudziński Feliks
13. Jasiński Józef
14. Süssel Kamil

Postęp niedostateczny otrzymało 10 uczniów z powodu nieregularnego uczęszczania.

2 uczniów, którzy ukończyli w roku przeszłym szkołę przemysłową tutaj z bardzo dobrym postępem, w b. r. zapisali się tylko na rysunki.

1 uczeń — czeladnik, wpisawszy się, w ciągu roku przesiedlił się do Krakowa.

Razem 27.

VI. Wykaz statystyczny uczniów
przemysłowej szkoły uzupełniającej w Podgórzu w roku 1893/4.

	Na kurs przygotowawczy	W szkole przemysłowej		Razem
		kl. I.	kl. II.	
A. Liczba uczniów.				
Zapisanych	47	47	27	121
Opuściło szkołę z różnych przyczyn	13	9	1	23
Pozostało z końcem roku	34	38	26	98
B. Frekwencya.				
Uczęszczało bardzo regularnie	7	25	10	42
regularnie	20	5	10	35
nieregularnie	7	8	6	21
	34	38	26	98
C. Wynik klasyfikacyi.				
Klasyfikowano	34	38	26	98
Nieklasyfikowano	13	9	1	23
Stopień pierwszy z odznacz. otrzymali	2	2	3	7
Stopień pierwszy	21	27	13	61
Stopień drugi	11	8	10	29
D. Nagrody pilności				
w książeczkach wkładkowych kasy oszczędności otrzymało	2	2	3	7
E. Wyznanie uczniów.				
Wyznania rzymsko-kat.	27	46	26	99
„ grecko-kat.	—	—	—	—
„ mojżeszowego	20	1	1	22
F. Narodowość uczniów.				
Polaków	47	47	27	121
G. Wiek uczniów.				
Poniżej 18 lat	39	39	11	89
Ponad 18 lat	8	8	16	32

	Na kurs przygotowawczy	W szkole przemysłowej kl. I.	W szkole przemysłowej kl. II.	Razem
H. Pochodzenie uczniów.				
Rodem z Podgórza i okolicy . . .	31	41	27	99
„ z innych powiatów Galicyi .	13	6	—	19
„ z innych krajów Austryi .	3	—	—	3
J. Zawody uczniów.				
Blacharzy	1	—	—	1
fryzyerów	—	1	1	2
kowali	1	1	1	3
krawców	4	2	2	8
kaflarzy	3	3	3	9
lakierników i szklarzy	2	—	—	2
malarzy	3	—	—	3
murarzy	1	2	2	5
odlewaczy metali	4	2	2	8
rymarzy	1	—	—	1
ślusarzy	4	11	7	22
stelmachów	—	1	—	1
studniarzy	—	—	—	—
stolarzy	2	1	4	7
szewców	9	20	2	31
rymarzy	1	—	—	1
tokarzy	—	1	1	2
z fabryki tutek do papierosów . .	8	2	—	10
bez zawodu	3	—	2	5
	47	47	27	121

VII. Zamknięcie rachunków

za rok 1893.

PRZYCHÓD	zła.	ct.	ROZCHÓD	zła.	ct.
Miasto Podgórze .	715	67	Za kierownictwo .	150	–
Wydział krajowy .	365	–	Wydatki kancelar. .	15	–
C. k. Rząd	365		Wynagrodzenie nauczycieli	1.141	40
Rada powiat. . . .	50	–	Druki i ogłoszenia .	62	50
Zapas z r. 1892 . .	418	23	Druk sprawozdań .	31	75
			Środki i przybory naukowe	139	81
			Lampy	62	45
			Tablice	11	50
			Nagrody	27	–
			Różne	1	78
			Zapas na r. 1894 .	270	71
Razem . . .	1.913	90	Razem . . .	1.913	90

Dyrekcya szkoły przemysłowej uzupełniającej w Podgórzu

dnia 20 maja 1894.

Wojciech Bednarski

dyrektor.

OGŁOSZENIE.

Wpisy uczniów do szkoły przemysłowej uzupełniającej na rok 1894/5 odbędą się w d. 9 września (w niedzielę) od godz. 9—12 przedpołudniem, następnie w dniu 13 i 14 września od godziny 7—8 wieczór, — w klasie I. szkoły przemysłowej. Nauka rozpocznie się 16 września w niedzielę o godzinie 9. przedpołudniem.

Dyrekcya szkoły przypomina, iż **do uczęszczania na naukę w szkole przemysłowej obowiązani są** w myśl §§. 75a: i 100 ustawy przemysłowej z r. 1885. **wszyscy terminatorzy i pomocnicy, (czeladnicy)** bez względu na to, czy już są zapisani w cechu, lub nie: **dalej młodzież, która ukończyła szkołę ludową,** a nie uczęszcza do szkoły średniej; tudzież wszyscy, którzy pragną mieć świadectwo ze szkoły przemysłowej, aby uzyskać **„listę wyzwolenia“** na pomocników. Aby być uwolnionym od uczęszczania na naukę w szkole przemysłowej, trzeba ukończyć z dobrym postępem klasę II. szkoły przemysłowej i mieć skończonych lat 18.

Każdy uczeń, przyjęty do szkoły przemysłowej uzupeł. otrzyma książeczkę legitymacyjną, w której będzie uwidocznione, na który kurs został przyjęty i w jakim czasie ma uczęszczać do szkoły. Książeczka ta ułatwi kontrolę pracodawcom, czy uczeń rzeczywiście poszedł do szkoły, albowiem każdorazowa obecność ucznia na nauce będzie pieczęcią szkoły stwierdzona.

Każdy uczeń powinien regularnie uczęszczać na naukę szkolną, a nieobecność z powodów nadzwyczajnych, winni usprawiedliwić pracodawcy, aby nie zachodziła potrzeba urzędowych upomnień, a tem mniej zastowania §§. 131—135 ust. przemysłowej z d. 15 marca 1883. r.

Przy wpisie należy złożyć 50 ct. na drobne potrzeby szkolne.

Dyrekcya szkoły przemysłowej uzupełniającej w Podgórzu
dnia 20 maja 1894.

W. Bednarski
dyrektor.